

Børn lide samme Skæbne, som dette Barn lider, og jeg synes dog, at det er ganske urigtigt, at det skal bero paa Tilfældigheder, at det skal bero paa, om der findes virkelig godhjertede og velmenende Mennesker, om disse Børn kunne komme ordentlig i Vej.

Der er i Forbindelse med dette Lovforslag talt om Anvendelse af Legemsstraf for disciplinære Forseelser, og der er blevet sagt, at vi maa have disse Folk til at arbejde, de ville ikke bestille noget. Det fremgaar af de Beretninger, der foreligge fra det om Sagen nedsatte Udvalg, at der er et Flertal blandt Lederne af vore Tvangsarbejdsanstalter, der ville have Prygl, og hvorfor ville de have Prygl? Ja, de sige, at hvis det kom til en Massenedlæggelse af Arbejdet fra Fangernes Side, vilde man ikke være i Stand til at faa dem til at lystre. Men der har jo ikke foreligget nogen saadan Massestrejke. Det er gaaet roligt og skikkeligt indtil Dato. Der sidder ganske vist hist og her en eller Tvangsarbejdsfange, som de ikke kunne faa til at bestille noget, men Herregud, der er ingen Ulykke i det, hvad Rolle spiller det?

Maa jeg i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at Fængselsinspektør Kraft i en Bog vedrørende denne Sag gør opmærksom paa, at det er en ret naturlig Aarsag, der ligger til Grund for, at Fangerne paa Tvangsarbejdsanstalterne ikke ville arbejde: de kunne mange Gange ikke arbejde. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere et Stykke af denne Bog: „De fleste, der komme ind i en saadan Anstalt, ville møde med slappe Muskler, sløvet Intelligens eller afstumpet Villie. Man kan se det paa dem, paa deres Gang, deres Holdning, deres Blik, alt røber, hvad det er for et Individ, man har for sig. Mange af dem snuble over deres egne Ben, som de snuble over deres egne Tanker og Indfald. De mangle baade den legemlige og aandelige Holdning. Eller ogsaa ere de, dog kun et Mindretal, livlige, men ogsaa de have en lignende Fejl, de ere ustadige, kunne ikke holde ud, opgiver paa Halvejen, rettende sig efter den første den bedste Indskydelse, deres Villie er svag. Og for dem begge gælder det, at deres Kræfter ere uøvede,

ere ubrugte og derfor ikke kunne anspændes, at deres Tanker flakke hid og did og ere alle mulige andre Steder end netop der, hvor de skulle være. Anstaltens Arbejdssystem og Arbejdstvang skal derfor gaa ud paa at faa deres Muskler trænerede, faa dem indøvede til Arbejde og til gennem den rationelle Muskelbehandling at faa Indflydelse paa deres Nervaliv og deres Tankekraft. Arbejdet og Skolen skulle gaa Haand i Haand, hjælpende og støttende hinanden. Og da Arbejdet i mange Tilfælde ikke vil kunne udrette tilstrækkeligt, maa Gymnastikken træde hjælpende til, lærende dem Herredømmet over deres Muskler, deres Arme og Ben. Og hvor det er nødvendigt, skal en medico-fysisk Behandling træde til med Dampbade, Massage og andet lignende.“ Ja, det er en Mand, der er ansat ved Horsens Tugthus, og som i mange Aar har haft med Fængselsvæsenet at gøre, og han er ikke fri for at stille lignende Krav over for Bøllerne, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) stillede ved Sagens første Behandling, han vil ganske vist ikke gaa saa vidt — naa, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vilde vel heller ikke gaa saa vidt, som han sagde, han udkastede blot en Tanke. Men det er dog betegnende, at denne Mand, der kender disse Personers svage Sider, siger, at Dovenskaben kan være en ligefrem Sygdom hos disse Mennesker, idet deres Kræfter og deres Nervaliv kunne være i den Grad afslappede, at det er umuligt for dem at bestille noget.

Formanden: Er det ærede Medlem ved Afslutningen af sit Foredrag?

Sabroe: Nej!

Formanden: Saa skal jeg afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes Mandag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) *Fortsættelse af tredje Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen.